

1. Már vé - get ért a nap, mit ad - tál,
U - runk, az éj is tő - led jó.
Víg é - nek szár - nyalt reg - gel hoz-zád,
Most té - ged áld az est - i - dő.

2. De hála; ébred ott az Egyház,
Hol fényre fordul földgolyónk,
Nem szűnik, ím, az őrségváltás,
Míg éj borul, vagy nap ragyog.
3. Most épp egy távol partot érve
A hajnal támaszt új napot,
Friss ének szól Istent dicsérve,
Nem halkul el, és el nem fogy.
4. A nap, míg minket küld pihenni,
Felébreszt más testvéreket,
Kik új erővel áldva zengik
Te sok, csodás, nagy tetteted.
5. Szent trónod áll, és zeng a hála,
Dicsérve téged szüntelen,
Országok tűnnek rég a múltba,
De szent uralmad végtelen.